

Alap Vető

Hírlevél

2019. július 2. évfolyam 13-14. szám

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Igei gondolatok 02

Figyelő 03

Betegkísérés szakrendelésre
- jó gyakorlat 04

Jobb adni, mint kapni
- jó gyakorlat 08

Semmelweis-nap alkalmából 13

"Énekelj az Úrnak, te egész föld!"
Zsolt 96:1-13

A Biblia Isten igéje, ez azonban nem azt jelenti, hogy mindazt, ami benne olvasható, Isten mondta vagy ő diktálta le. Megtaláljuk benne az emberek kérdéseit és válaszait is, és ezek közül sem csupán az őszinte, alázatos, igaz megszólalásokat (vö. 2Móz 32:4, 4Móz 16:3). Összességében azt mondhatjuk, hogy a Biblia az Isten és az emberek közötti párbeszédéről tesz bizonyosságot. Ezt Isten igéjévé hitelessége teszi: az, hogy mind az embert megszólító Istenről - az ő szavairól és tetteiről -, mind az emberről - ahogyan erre a megszólításra vár, válaszol vagy attól fülét elfordítja - a valóságnak megfelelően tudósít. Ebben a párbeszédben a zsoltárok összességében az emberi oldalt képviselik, és sokféleségük éppen az élet és az Isten jelenléte megtapasztalásának sokféleségéből fakad. A 150 zsoltár egésze - a maga sokszínűségében - arra tanít, hogy Istenhez bármilyen élethelyzetben fordulhatunk.

A 96. zsoltár Istent magasztaló ének, himnusz. Nem találunk benne sem panaszt, sem bűnvallást, sem könyörgést, még hálaadást sem. Középpontjában Isten személye áll.

"Énekeljetek! Áldjátok! Magasztaljátok!" - a felszólításoknak szinte véget nem érő a sora. Ez két dolgot is jelez: az egyik, hogy Isten dicsőítése nem olyan valami, ami magától értetődő az ember számára. Szükség van a felszólításra, hogy életünk eseményeiben Istent keressük, azt az Istent, akitől mindent kaptunk, és ezért dicsérjük őt. A felszólítások ugyanakkor egy szüntelen és a teremtett világ egészére kiterjedő hívássá állnak össze, jelezve, hogy ebbe a dicséretbe mindenkinek be kell kapcsolódnia. A hívás mögött egy örökkévaló ünnep sejlik fel, amelyben az egész teremtettség részes.

A mindennapok történéseit figyelve gyakran úgy látjuk, hogy a gonoszság elfojtja Isten igazságát, és mintha csak a távoli jövőben remélhetnénk azt, hogy "uralkodik az Úr", pedig ez az állítás a jelenre is vonatkozik. A zsoltár arra hív, hogy higgyünk ebben, és ennek nyomán dicsérjük Istent, arra, hogy életünk és világunk sok-sok ellentmondásos dolga között tudjunk elővételezni a ránk váró ünnepből. Ha ennek az ünnepnek az öröme bennünk él, akkor nemcsak nekünk lehet reménységünk, hanem másoknak is el tudjuk mondani: Isten nem hagyott minket magunkra. Amikor pedig először vagy sokadszor újra felismerjük ezt, akkor nem nehéz énekelni az Úrnak.

Figyelő

A Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság tájékoztatása a 9/2000. (VIII. 4.) SZCSM- rendelet szerint minősített 2019. július 1-től érvényes választható szakmai továbbképzések jegyzékének megjelenéséről

Összefoglaló a 2019 első félévében megjelent szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatot érintő, és egyes társadalompolitikai jogszabályokról - a SzocOkos portál összeállítása

Az Oktatási Hivatal elkészítette az óvodai és iskolai szociális segítő tevékenységet támogató útmutatókat

Megjelent a „Gyakran ismételt kérdések” tájékoztató a Tanoda szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban

Projektzáró vezetői konferencia 2019. október 3-4, Hunguest Hotel Erkel, Gyula

Ahogy a korábbi években, idén is felajánljuk a lehetőséget minden intézményünknek, hogy a konferencia szakmai közönsége előtt bemutatkozhat, megismertethesse a náluk folyó munkát, jó gyakorlatokat, eredményeit, rejtett kincseit. Egységes arculati formát nem kell követni, mindenki a saját látványterve alapján készítse el installációit. Információs anyagaikat roll up-on, nyomtatott vagy elektronikus formában, illetve kézműves termékeiket a konferenciahelyszín előterében szeretnénk felállítani. Bátorítunk mindenkit, hogy éljen a lehetőséggel, és kérjük, hogy ezt minél előbb jelezze nekünk, hogy az előzetesen beérkezett igények alapján tudjuk a szállodától megrendelni a szükséges asztalokat. E-mail: modszertan@baptist.hu.

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

Megjelenik kethetente.

Természetes módon küldjük a baptista szolgáltatók e-mail címére. Kérjük a vezetőket, hogy intézményükben tegyék elérhetővé hírlevelünket a szakmai dolgozók számára is. Feliratkozni a szocialismodszertan.hu oldalon lehet.

Baptista jó gyakorlatok

A Magyarországi Baptista Egyház a Baptista Szeretetszolgálat EJSZ-szel közös konzorciumban sikerrel pályázott az EFOP 1.9.8 Egyházi és civil szervezetek közfeladat ellátásának támogatása című pályázaton. Ennek keretében, az egyéni intézményi tudás kialakítása érdekében, vállaltuk egy saját baptista jó gyakorlat-tár létrehozását, összegyűjtését. Az elkészült jó gyakorlatokból a közeljövőben születni fog egy elektronikus kiadvány, és az írárok olvashatók a baptistajoggyakorlat.hu projektoldalon is. Azért, hogy ezek a gyakorlatok minél hatékonyabban eljussanak más intézmények szakembereihez, előmozdítva a kölcsönös tanulást és tapasztalatszerzést, hírlevelünkben is elindítunk egy sorozatot, amiben alkalmanként bemutatunk egyet-egyét ezek közül.

Osszevont számunkban két jó gyakorlatot mutatunk be, egyet a Baptista Szeretetszolgálat Szeretetotthonából, a másikat pedig a Filadelfia Integrált Szociális Intézmény idősek nappali intézményéből.

Betegkísérés szakrendelésekre

Kelemen Mónika

Idős gondozottaink gyakran mennek külső szakrendelőbe, klinikai ambulanciákra vizsgálatokra, kezelésekre, orvosi ellátásra. Idős koruk miatt mozgáskészségük korlátozott, mentális állapotuk többségüknél megromlott, rosszul tájékozódnak, nehezen kommunikálnak. Ezen nehézségek miatt a külső vizsgálatok alkalmával kísérőszemélyt kell biztosítanunk számukra.

A korábbi gyakorlat szerint a külső vizsgálatra a betegkísérést gondozó, ápoló vagy segédgondozó oldotta meg. Ez a szűk törvényi létszám miatt sokszor nagy terhet ró a személyzetre. Az idős, demens betegek bentlakásos intézményének személyi létszámát az 1/2000. (I. 7.) SzCsM rendelet szabályozza. 100 ellátottra vetítve 24 ápolót/gondozót ír elő. Ez a mi részlegünkön azt jelenti, hogy 56 bentlakó gondozottra 14 ápoló/gondozó jut. A szakvizsgálatokra való utalás délelőtti időpontjában átlagosan 3-4 gondozó teljesít szolgálatot. Ebből a létszámból nagyon nehéz nélkülözni egy főt, aki beteget kísér.

Újronnan bevezetett gyakorlatunkban, a hozzátartozókkal való szorosabb együttműködés keretén belül, bevontuk a készséges hozzátartozókat a betegkísérésbe. Jó előre, időben, amint megtudjuk a vizsgálat időpontját, értesítjük a hozzátartozót az aktuális vizsgálatról, és megkérdezzük, hogy „szeretné-e elkísérni az édesanyját/édesapját...”. Elmondjuk neki, hogy az ő jelenléte és közreműködése jó érzéssel és fokozott biztonságérzettel töltené el a gondozottat, és ezáltal a gondoskodó segítség által, és az együtt töltött idővel, családi kapcsolataik is elmélyíthetőek. Nem titkoljuk emellett, hogy az Idősothton szempontjából is előnyös ez az együttműködés, de a hangsúlyt a gondozott – hozzátartozó interperszonális kapcsolatára fektetjük. A felajánlott lehetőséggel sok hozzátartozó élni kíván. Ebben a közös feladatban többekkel jól együtt tudunk működni. Amennyiben a hozzátartozó nem ér rá, nem tudja vállalni a kísérést, természetesen megnyugtatjuk, hogy ezt a feladatot a személyzet készséggel elvégzi. Ilyen esetekben a terápiás munkatársak vagy az ápolók/gondozók kísérik el lakóinkat, igazodva az aktuális ápolói létszámhoz illetve a mentálhigiénés programokhoz.

A kísérésben több hozzátartozó szívesen részt vesz. Eddigi tapasztalataink azt mutatják, hogy a közös feladat közelebb hozza a hozzátartozókat az Intézmény mindennapjaihoz, jobban megismerik a személyzetet, közvetlenebb a kapcsolatuk a részlegvezetővel, és nem utolsó sorban közvetlenebb, szorosabb családi kötelék alakul ki a gondozott és a hozzátartozó között ezen segítő, gondoskodó feladat közben. Mi lehet ennek a pozitív hatásnak az alapja? Mai modern társadalmunkban az egészség, a szépség és a fiatalság értéknek számít. Az ipari társadalom működése nem kedvez a társadalom azon tagjainak, akik valamilyen okból kiszorulnak a funkcionalitás tereiből. A teljesítményelvű megítélés alapján, akik „hasznossága” kérdéses, vagy nem mérhető, könnyen elvesztik pozícióikat, szerepeik szűkülnek. Nem termelők már, és egyre kevésbé piaci fogyasztók. A funkcionalitásra és teljesítményre épülő társadalmakban az öregség stigmatizálódott. Az öregségellenes társadalom nem pusztán a betegséget, a haldoklást és a halált kezeli „oda nem illő” tabuként és háρίtandóként, hanem már magát az idős kort is. Ez az úgynevezett „szociális halál” jelensége. A posztoszocialista országok társadalmában sajátos probléma, hogy a szocializmus időszakájában a családi szerepek radikális átértelmezése zajlott, ami tovább bonyolította a generációk egymáshoz való viszonyát (Popper Péter: Magára hagyott generációk című könyve (Saxum, Budapest, 2006.) ezzel a témával foglalkozik). Sajnos ez a magára maradás az idős generációra halmozottan érvényes. Különösen azokra, akik bentlakásos időotthonban élnek. Muslant 1999-es tanulmánya szerint az időskori depresszió a 65 év feletti teljes populációban 15%, míg az időotthonban élőkénél 30-40%-os az előfordulása. „Használd, vagy elveszted!”... ez az alaptörvény igaz az izomműködésre, a memóriára, de igaz a társas kapcsolatokra is. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a még meglévő családi kapcsolatok ne korlátozódjának pusztán formális látogatásokra, ne csak ünnepnapokon jusson eszükbe a gyermekeknek, unokáknak a nagymama, hanem aktívan tudatosan, gondoskodón forduljanak idős családtagjuk felé. A gondoskodás alapvető emberi ösztön. Mindannyian egy „gondoskodó lény”, egy édesanya által jövünk a világra. Barcsi Tamás írja „Az ember méltósága” című művében (Attraktor, Budapest, 2015.), hogy „minden ember egy gondoskodásra szoruló lényként születik, és a gondoskodásra élete későbbi szakaszában is szüksége lesz...” A fiatal generációt minden állatfaj gondozza, óvja a fajfenmaradás érdekében, de az öregekkel, betegekkel, fogyatékosokkal való törődés, gondoskodás, ápolás megkülönböztetően emberi vonás.

A gondoskodás kapcsolatot teremt és a méltóságon alapul. Barcsi szerint „az együttérzésen alapuló erkölcsiségben a kölcsönösség abban nyilvánul meg, hogy felelősséget vállalunk, mert mindannyiunknak szüksége van a másikra a lét minden fokán, különösen bánatunkban, magányunkban, szenvedésünkben, és a halál árnyékában”. Ki más, ha nem egy idős, beteg, családjától külön élő ember az, aki rászorul az odafigyelő gondoskodásra, és kitől mástól eshet a legjobban ez a gondoskodás, ha nem a családtagjától. Ezen gondolatok mentén, ezen filozófiákat magunkénak vallva, ösztönözzük a hozzátartozókat arra, hogy vegyék ki a részüket gondozottaink mindennapjaiból, gondozásából, jelen esetben a betegkísérés folyamatában való részvétellel. A gyakorlat azt mutatja, hogy az idős gondozottak kifejezetten örülnek, hogy a vizsgálat napján egy családtagjuk van velük. Jókedvvel, feldobottan érkeznek vissza, még akkor is, ha a magyar egészségügy folyosóin hosszas várakozásban volt is részük. Nem is bosszantó akkor a várakozás, ha azzal lehetnek, akihez érzelmileg kötődnek. Emellett a hozzátartozók által végzett betegkísérés jelentős segítség a napi műszak számára, hisz így az otthonban történő ellátásból nem kell nélkülöznünk egy szakembert, és az aznapi ellátást gördülékenyebben tudjuk megoldani az intézményben. Bízunk benne, hogy mind több családtag bevonható ebbe a közös feladatba, és reméljük, hogy jótékony hatása érvényesül mind a lakók, mind a hozzátartozók, mind a személyzet közti kapcsolatrendszerben.

Jobb adni, mint kapni

Radva Róbertné

Az időskorúak nappali ellátásába azok az idősek jönnek, akik nem szeretnék otthon egyedül lenni, magányosak, és közösségre vágnak.

Gyakran a hozzátartozók keresnek meg bennünket, hogy szeretnék, ha a szülőjük járna a nappali intézménybe. Ez sokszor akkor következik be, mikor elveszítik a házastársukat, vagy megfigyelhetőek már a demencia kezdeti jelei, ezért úgy érzik jobb, ha a nappali intézménybe vannak, ahol foglalkoznak velük. A családtagok általában még aktívan dolgozók, ezért fontosnak tartják, hogy szüleik jó helyen, biztonságban legyenek. A nappali ellátás keretein belül igyekszünk arra, hogy ne csak, úgymond, „megőrzés”, vagy felügyelet történjen, hanem az ott töltött időt aktívan, hasznosan kitöltsük. Ennek érdekében sok programot, és sok különböző hasznos foglalkozást tartunk, melyekkel igyekszünk a mozgásukat, képességeiket, készségeiket fejleszteni, szinten tartani. Miközben többször láttuk és megtapasztaltuk, hogy az idősek mennyire jól érzik itt magukat, milyen örömmel készülnek és aktívan vesznek részt egy-egy foglalkozáson, ünnepségen, arra gondoltam, hogy mennyire jó lenne, ha láthatná ezt a lánya vagy a fia, aki egykor elkísérte hozzánk, vagy támogatta abban, hogy járjon nappali intézménybe. Ez a gondolat motivált arra, hogy szervezzünk egy olyan alkalmat, ahol az idősek megmutathatnák hozzátartozóiknak, hogy mivel is töltik a napjaikat az intézményben. A családtagok pedig megláthatják, hogy milyen is az a közösség, ahová szüleik járnak. Az előzőekben megfogalmazott gondolatok alapján arra a döntésre jutottam, hogy egy ünnep alkalmával lehetőséget biztosítunk arra, hogy az idősek maguk készüljenek egy műsorral, amire meghívják a gyermekeiket, unokáikat, esetleg egy barátjukat, vagy aki közel áll hozzájuk.

Hiszen előfordulhat az is, hogy valakinek nincs gyermeke, vagy hozzátartozója, az meghívhatja a szomszédját, ismerősét is akár. Az ötlet mindenkinek nagyon tetszett, és örömmel vállalták a feladatot. Első lépésként megkértünk mindenkit, hogy gondolja át, hogy kit szeretne meghívni erre az alkalomra. Mikor ez már körvonalazódott, következett a meghívók készítése. Közösen kitűztünk egy napot, és ennek megfelelően mindenki saját maga készíthette el a családjának szóló meghívót. Aki igényelte, segítséget is kapott hozzá. A meghívók kézbesítéséről ők gondoskodtak, amit időben meg kellett tenni, az esemény előtt legalább egy hónappal, hogy a családtagoknak legyen idejük úgy alakítani a programjaikat, hogy el tudjanak jönni. Ezt követően lázas készülődés vette kezdetét. Mindenki a szokásosnál is aktívabban vett részt a készülődésben, hiszen a legjobbat akarták nyújtani. Óriási motiváló erő volt részükre az, hogy tudták, hogy a családtagok el fognak jönni, hogy megnézzék őket. A szerepekhez jelmezeket is készítették, különféle kellékeket használtak. Persze a készülődés mellett nem maradtak el a szokásos programok sem, mint a közös torna, kártyázás stb. Az ünnepség közeledtével, kértük, hogy mindenki kérjen visszajelzést a család részéről, hogy hány fő fog tudni eljönni erre az alkalomra. Ez azért volt fontos számunkra, mert tudnunk kellett, hogy hány főre készítsünk helyet, és a szeretetvendégséggel hány személyre készüljünk. Mikor elérkezett a nagy nap, mindenki izgalommal várta, hogy, hogy fog sikerülni. Szó szerint izgultak, hogy el ne rontsák a szerepeiket. Hozzáteszem, hogy volt, aki kívülről mondta el a versét. Meglepően sok hozzátartozó jött el.

Erre az eseményre meghívtuk a helyi média képviselőit is, akik a későbbiekben tudósítottak erről az alkalomról. A műsor természetesen nagyon jól sikerült, a gyermekek, unokák meghatódva nézték végig szüleik, nagyszüleik szereplését. Az ünnepség után szeretetvendégség vette kezdetét, ahol lehetőség adódott arra is, hogy az idősek gyermekei is találkozzanak egymással, amire eddig így még soha nem volt lehetőség. Ez nagyon jó alkalom volt a kapcsolatok és a közösség építésére.

Ennek a programnak a megvalósítása több területen is hasznos volt. Az idősek részéről nagyon nagy motiváció volt az a tudat, hogy most nem hozzájuk jönnek különböző csoportok műsort adni, hanem ők adhatnak valamit másoknak, méghozzá a szeretteiknek. Láttam azt, hogy bizonyítani szeretnének, ezért még az is aktívan részt vett a készülődésben, aki esetleg korábban nehezebben volt bevonható egy-egy feladatba. A meghívó készítése is már egyfajta ráhangolódás, foglalkoztatás, ami készséget, képességet, kreativitást is fejleszt. A meghívók kézbesítése, és a részvételi szándék felmérése is egy elvégzendő feladat volt számukra. Ezáltal hasznosnak, fontosnak érezhették magukat. A gyermekek meghatódva mondták el, hogy ők nem is gondolták volna, hogy az anyu-kájuk ilyen ügyesen szerepel, és most rendkívül büszke rá.

Ez a gyakorlat véleményem szerint alkalmazható az idősök nappali ellátásán kívül még bármelyik nappali ellátásban, legyen az fogyatékos, pszichiátriai, szenvedélybeteg terület. Hiszen mindenhol fontos, hogy a hozzátartozók lássák, és tudjanak arról, hogy az ellátást igénybe vevő családtagjuk hová jár, ott milyen típusú foglalkozásokon, fejlesztéseken vesz részt. Másrészt pedig nagyon jó motiváló erő lehet az, ha a családtagok eljönnek és megnézik az ő előadásukat, az „intézményüket”, ahová járnak. Bentlakásos idősök otthonában is megvalósíthatóan tartom ezt a gyakorlatot akkor, ha sikerül összeválogatni egy olyan csoportot, akik olyan testi-lelki kondícióban vannak, hogy még fel tudnak erre készülni. Ezt azért emelem ki, mert mostanában már, sajnos, elég gyenge állapotban kerülnek be az idősök a bentlakásos intézménybe. De nem kizárt, hogy megvalósítható legyen.

Semmelweis-nap alkalmából

Ebolajárvány – egy magyar orvos Afrikában

Kereskedő Emőke
az Első80év bloggere

Dr. Rác Péterrel 2017 nyarán találkoztam először. Azon a nyáron a Szigetfesztivál ambulanciáján dolgoztam önkéntesként. Egyik műszak után allergiás tüneteim lettek, így elrohantam a házi orvosomhoz, ahol kaptam egy injekciót gyorssegélyként. Az injekció beadása közben orvosom, Dr. Lázár László lazán megkérdezte tőlem, nem szeretnék-e náluk is dolgozni. „De szeretnék!” – feleltem. Így lett az orvosom a közvetlen főnököm is, néhány pillanat alatt. Lázár doktor akkor karon fogott, átkísért a másik rendelőbe és bemutatott Rác doktornak. Ő udvariasan felállt, kezét fogtuk. A nadrágtartója azonnal feltűnt, mert nem ismerek férfit, aki ma “hózentrógert” hordana. Az első munkanapomon Rác doktor kedvesen ennyit mondott: „Az első hónapban türelmes leszek, utána kiabálni fogok.” Tényleg kiabált, de szerencsére nem velem, mindig valaki mással. Egy beszélgetésünk során, mikor lazítottunk egy kicsit munka után, elmesélte, hogy is volt az, mikor ő Afrikában dolgozott az ebolajárvány idején öt évvel ezelőtt. Annyira érdekelt a téma, hogy faggatni kezdtem.

Mit keresett egy magyar orvos az “Ebola-sátorban” Libériában?

Meghívtak, mert akkor még Amerikában éltem. Az orvosi pályám 1986-ban kezdődött Magyarországon, de később elindultam a világ különböző országaiba, voltam orvos Spanyolországban, az USA-ban, Angliában, Kelet- Timorban.

Miért vállalta ezt a munkát Afrikában?

Vonzott! – felelte röviden.

Önnek milyen konkrét feladatai voltak?

A felügyelet. Az ebola esetében gyógyításról nem beszélhetünk...

Az afrikai életkörülményekhez nehéz lehetett alkalmazkodni. Milyen tapasztalatai voltak?

A szállás szörnyű volt, az étel ehetetlen. A helyiek csemegéje az ehető bogarak voltak! Afrikában nagy a nyomorúság. Az egészségügyi ellátás alacsony. A nők nem ismerték a fogamzásgátlást. Általában nem kórházban szültek, így szüléskor összevarratlanul forrtak össze. Az ott élők pedig folyamatosan fiatal lányokat ajánlottak fel a kollégáimnak. Előrehaladott életkorom miatt, nekem már nem – elmosolyodott –, nekem csak aranyat és gyémántot akartak eladni. Természetesen nem vettünk semmit.

Nem félt, hogy elkapja a betegséget a megfelelő óvintézkedések ellenére?

De féltém! Akkor még nem volt védőoltás. Volt védőruhámk, de ennél nagyobb védelem nem volt. Sokat izzadtam a védőruha alatt.

Ön szerint újra kitörhet az Ebola?

Sajnos igen, kitört újra.

Visszamenne, ha tehetné?

Nem. Tevékenységemnek nem volt sok haszna. Ezt tudván, megismételni sárlatánkodás lenne.

Ennyit tudtam kihúzni Dr. Rác Péterből, a Mikszáth Kálmán téri rendelő háziorvosából.

Ehető bogarak

Az ebolajárvány emberek közötti terjedése a fertőzött személy vérével vagy más testnedveivel (pl. nyál, ondó) való közvetlen kapcsolat útján történik. A vírus a cseppfertőzés potenciális lehetősége miatt "A" kategóriás biológiai fegyvernek minősül. "A korábbinál is gyorsabban terjed az ebola a Kongói Demokratikus Köztársaságban, ahol mintegy nyolc hónapja pusztít a járvány – közölte az Egészségügyi Világszervezet (WHO) hétfőn. Az elmúlt két hét során rekordszámú új ebolás megbetegedést jelentettek be a helyi hatóságoknál. Ez jelentős visszaesést jelent a járvány elleni küzdelemben, ráadásul a fegyveres harcok és a helyiek ellenállása is nagyban akadályozzák a vírus által érintett területek elérését." (MTI 2019. április 1.21.26.)

SEGÍTENI
ERŐLKÖDÉS NÉLKÜL
SPONTÁN
KREATÍVAN

"A MÁSIKKAL kapcsolatba kerülni" - műhely segítőknek

Hat alkalmas műhelyünkben, olyan mesterfogásokat mutatunk be, amelyekkel elkerülhetők a segítő kapcsolat szokásos csapdái. Lehetőséget biztosítunk e technikák kipróbálására és gyakorlására.

Természetesen amellet, hogy a segítő-kapcsolatra készít fel a csoport, nagymértékben hozzájárul a személyiségfejlődéshez, mivel minden gyakorlatot a csoport tagjai önmagukon "engednek" át.

Amennyiben úgy érzed, hogy Neked is jól jönne egy kis segítség hívlak és várlak a műhelyünkbe.

Vezetők:

Hubainé Dr.Muzsnai Márta
klinikai szakpszichológus
kiképző bibliodráma vezető-szupervízor
pszichodráma vezetőek

"Tatai Klára
teológus
bibliodráma vezető, pszichodráma vezető
mentálhigiénés szakember

Időpontjai: hétfőnként 16.30-20.

2019. szeptember 9, 30, október 14, 28, november 18, december 16.

Helyszíne: Budapest, Bródy Sándor utca

Ára: 48.000,-Ft,

"koránkelő kedvezménnyel": 44.000,-Ft (2019. július 31-ig történő átutalásnál)

pénzforgalmi számlanév: Hubainé Dr.Muzsnai Márta

számlaszám: 11600006-00000000-16985133

közlemény: „A Másikkal kapcsolatba kerülni” műhely, és a résztvevő neve

Jelentkezés és további információk:

Tatai Klára 20-773-9542, tataiklara.drama@gmail.com, www.tataiklara.hu

Hubainé Dr.Muzsnai Márta 30-657-5675